

Jen vzpomínky poštmistrovic kluka - Vyčítal, Jan

1. Mý mládí byly kamenický luka
a jízda na krách, když led jarem puká,
za vsí jsme měli lípu a stůl plnej Rychlejch šípů
a divokejch snů poštmistrovic kluka.
2. A jsem moc rád, že jsem měl tátu-písta,
nelhal, nekrad', nebyl komunista,
na co šáhnul, to uměl dělat, máloco dělal nerad,
byl pošťák, jehož duše byla čistá.
3. Víím, pro tátu to byla doba těžká,
už nebyl pošmistr, už dostal peška,
jezdil ve vlakový poště, nepřekročil spadlý koště
a já měl pod polštářem v kleci ježka.
4. Mý mládí byly kamenický luka,
a tak mi nic nikdo nenakuká,
nejdřív utek' syn mý tety, a pak další vzali mety,
to jsou vzpomínky pošťákovic kluka.
5. Kdybych ti, táto, moh' dát svou krev do žil,
snad by ses pádu komunistů dožil,
snad ses ale díval z mraků, z toho nebeskýho vlaku,
jak se ten hliněnej kolos složil.
6. Mý mládí byly kamenický luka
a jízda na krách, když led jarem puká,
dnes v tom starým obydlí už nikdo nebydlí,
jen vzpomínky poštmistrovic kluka.